

Chương 1 - Ngày đầu ở Santiago Bernabeu

Cristiano Ronaldo mở vòi nước, dùng hai tay vốc nước lạnh khoát lên mặt, nhìn lại mình trong gương, hít một hơi thật sâu và sau đó nở một nụ cười. Hôm nay chính là ngày của anh.

Bên ngoài Paseo de la Castellana, Madrid, trên khắp khán đài sân vận động Santiago Bernabeu, tiếng reo hò, cổ vũ như thác chảy cuộn trào. Hôm đó, ngày mừng 6 tháng 7 năm 2009, người hâm mộ đã chờ đợi hàng giờ đồng hồ để có thể kiếm được một chỗ ngồi nhằm theo dõi sự kiện này. 82 nghìn chiếc ghế rất nhanh không còn một chỗ trống. Tất cả những người không có cơ hội vào được bên trong, thì đều theo dõi sự kiện ở màn hình lớn đặt bên ngoài sân vận động.

Ngày hôm ấy bọn họ mặc chiếc áo trắng truyền thống của CLB Real Madrid. Một trong những cầu thủ xuất sắc nhất thế giới cuối cùng cũng gia nhập đội bóng của họ. Mặt trước chiếc áo đấu được treo trong tủ đồ của Cristiano Ronaldo là biểu tượng của CLB trứ danh - Real Madrid. Đằng sau lưng áo được in số 9. Anh đã mơ về điều này bao nhiêu lâu rồi? Lần cuối mơ ước của anh khi không chơi bóng cho Real Madrid là khi nào anh cũng không còn nhớ nổi, bởi từ lúc ấu thơ cho đến khi trưởng thành, mỗi lần anh nói: "Tôi muốn được chơi bóng cho Real Madrid", thì câu

trả lời của tất cả mọi người luôn luôn là: “Ai mà không muốn điều đó chứ?”

Anh nhìn ngó xung quanh, sửa soạn lại một chút. Sân vận động Santiago Bernabeu chật ních người và chờ đợi. Bên trong ghi lại khoảnh khắc Cristiano Ronaldo với một nụ cười chói lòa nở trên môi, khép hờ đôi mắt và một lần nữa hít sâu một hơi. Một chốc nữa thôi người ta sẽ xướng tên anh và anh sẽ bước ra thảm cỏ xanh để chuẩn bị đi lên bục. Đó là tất cả những gì anh cần phải làm. Bước lên cầu thang và nói những điều cần thiết. Vẫy tay với một số người và để bọn họ chụp một số bức hình. Anh đã rất quen thuộc với ống kính máy quay, nhưng thời khắc bây giờ hoàn toàn khác. Đây là ước mơ cả đời của anh, và bây giờ điều đó đã trở thành sự thật.

Nhưng lúc này anh đang lo sợ, cảm giác bồn chồn đang lấn át bản thân anh. Anh xoay mặt lại cạnh chiếc tủ mới của mình. Bên trong treo rất nhiều những sợi dây chuyền thánh giá. Anh chọn ra một chiếc trong bộ sưu tập, đó là sợi dây chuyền anh thích nhất. Thời gian đang đến rất gần.

Đường đến sân vận động được nối bằng những bậc thang từ phòng thay đồ băng qua một đoạn hành lang ngắn, lên trên là một lối đi nhỏ được cố định bằng hàng rào thép màu xanh. Khi vừa bước lên cầu thang, anh đã nghe thấy tiếng reo hò của đám đông. Khi bước đến hành lang màu xanh, tiếng hò reo càng lúc càng rõ rệt. Hôm nay là ngày Cristiano Ronaldo ra mắt đội bóng Hoàng Gia Tây Ban Nha. Tiếng cổ vũ bên ngoài lớn đến nỗi mà đứng dưới cầu thang này, cảm giác như tất cả dân chúng ở thành phố Madrid đang có mặt trên sân vận động ngoài kia vậy.

Anh đứng tựa lưng vào bức tường và lần cuối dùng sức hít sâu một hơi. Sau đó bắt đầu bước lên từng bậc cầu thang. Trái tim anh đập liên hồi khi ngược thấy đứng trên bục cao một trong những cầu thủ xuất sắc nhất lịch sử Real Madrid, người được mệnh danh là: Mũi tên bạc - Alfredo di Stéfano và bên cạnh ông ấy là một trong những cầu thủ xuất sắc nhất mọi thời đại, ‘Đại Bàng Đen’ Eusébio - Huyền thoại của Bồ Đào Nha, người rất nhiều lần được so sánh với Pele. Họ có mặt ở đây, những người Cristiano Ronaldo rất mến mộ, họ đang chờ-đợi-anh. Điều này thật không thể tin nổi.

Anh chỉ là một cậu bé nghèo tập tành chơi bóng ở con phố nhỏ từ Madeira. Làm sao anh có thể đến được một nơi như thế này? Làm sao anh có thể leo lên đỉnh cao của thế giới bóng đá? Cristiano nhắm mắt lại và nghĩ đến hòn đảo nơi anh sinh ra rồi tuổi thơ nơi anh trải qua: những con phố đổ nát, những dãy nhà cư xá nghèo khó và sân bóng cũ kỹ. Anh cảm giác như mình đang trở về thời thơ ấu. Ký ức đầu tiên trong anh là về nhà thờ, và bộ quần áo với hai màu xanh trắng ở trên người.